

CONFERINȚA EPISCOPIILOR DIN ROMÂNIA

Biografia Sfântului Părinte Papa Francisc

Primul Papă din America

Primul Papă venit din America este iezuitul argentinian Jorge Mario Bergoglio, de 82 de ani, Arhiepiscop de Buenos Aires din 1998. Este o personalitate cunoscută pe întreg continentul și un păstor simplu și foarte iubit în această dieceză, pe care a străbătut-o în lung și în lat, călătorind chiar și cu metroul și autobuzele.

„Eu sunt unul de-al lor”

„Oamenii mei sunt săraci, iar eu sunt unul de-al lor”, a spus odată pentru a explica alegerea sa de a locui într-un apartament și de a-și pregăti cina singur. Preoților săi le-a vorbit mereu de milostivire, curaj în apostolat și uși deschise pentru toți. Lucrul cel mai rău care ar putea să se întâmple în Biserică, a explicat el în unele circumstanțe, „este ceea ce Henri de Lubac numește mondenitate spirituală”, care înseamnă „să te pui în centru pe tine însuși”.

Iar când vorbește despre dreptatea socială, ne invită să luăm în mână Catehismul, să redescoperim cele zece porunci și Fericirile. Proiectul lui este simplu: dacă îl urmezi pe Cristos, înțelegi că „a călca în picioare demnitatea unei persoane este un păcat grav”. În pofida caracterului său reținut, a devenit un punct de referință pentru luările lui de poziție în timpul crizei economice care a afectat țara sa în 2001.

Istoria unei vocații

S-a născut pe 17 decembrie 1936 în capitala argentiniană, fiu al unor emigranți piemontezi: tatăl său, Mario, a fost contabil, pe când mama sa, Regina Sivori, se ocupa de casă și de educația celor cinci copii.

A obținut diploma de licență ca tehnician chimist, apoi a ales calea preoției, intrând în seminarul diecezan. Pe 11 martie 1958 a intrat în noviciat în Societatea lui Isus (Ordinul Iezuit). Și-a completat studiile umaniste în Chile, iar în 1963, după ce s-a întors în Argentina, și-a dat licența în filozofie la Colegiul *San José* din San Miguel.

Între 1964 și 1965 a fost profesor de literatură și psihologie la colegiul *Inmaculada* din Santa Fé și în 1966 a predat aceleași discipline la Colegiul *del Salvador* din Buenos Aires. Din 1967 până în 1970 a studiat teologia și a susținut licența tot la Colegiul *San José*.

Preot, profesor, iezuit

Pe 13 decembrie 1969 a fost hirotonit preot de Arhiepiscopul Ramón José Castellano. A continuat pregătirea între anii 1970 și 1971 în Spania, iar pe 22 aprilie 1973 a făcut profesiunea solemnă la iezuiți. Revenit în Argentina, a fost maestru de novici în San Miguel, profesor la facultatea de teologie, consilier al Provinciei Societății lui Isus și rector la Colegiu.

CONFERINȚA EPISCOPIILOR DIN ROMÂNIA

Pe 31 iulie 1973 a fost numit provincial al iezuiților din Argentina. Șase ani mai târziu, și-a reluat munca în domeniul universitar, iar între anii 1980 și 1986, a fost din nou rector la Colegiul *San José*, pe lângă munca de paroh în San Miguel. În martie 1986 a mers în Germania să își termine teza de doctorat; apoi, superiorii l-au trimis la Colegiul *del Salvador* din Buenos Aires și ulterior la biserica iezuiților din orașul Cordoba, ca director spiritual și confesor.

Motto de episcop: „Iertând și alegând”

Cardinalul Quarracino, Arhiepiscop de Buenos Aires, îl avea în vedere drept colaborator apropiat. Astfel, pe 20 mai 1992 Ioan Paul al II-lea l-a numit episcop titular de Auca și auxiliar de Buenos Aires. Pe 27 iunie a fost consacrat episcop în catedrală, chiar de către cardinal. Ca *motto* a ales *Miserando atque eligendo*, „iertând și alegând”, iar pe blazonul episcopal a așezat sigla *IHS*, simbolul Societății lui Isus. A fost numit imediat vicar episcopal al zonei Flores, iar pe 21 decembrie 1993 a devenit vicar general al arhidiecezei.

Arhiepiscop de Buenos Aires

Astfel, nu a fost nicio noutate atunci când, pe 3 iunie 1997, a fost numit arhiepiscop coadiutor de Buenos Aires. După doar nouă luni, la moartea cardinalului Quarracino, a devenit succesorul său ca arhiepiscop, Primat al Argentinei, mare cancelar al Universității Catolice și Ordinarius pentru credincioșii de rit oriental care locuiau în Argentina și nu aveau episcop de rit propriu.

Ioan Paul al II-lea îl creează cardinal

În Consistoriul din 21 februarie 2001, Papa Ioan Paul al II-lea l-a creat cardinal. Cu această ocazie, i-a invitat pe credincioșii din Argentina să nu meargă la Roma pentru ceremonia primirii beretei de cardinal, ci să doneze banii de călătorie săracilor.

În octombrie 2001 a fost numit relator general pentru cea de-a zecea adunare generală ordinară a Sinodului episcopilor, dedicată slujirii episcopale.

Între timp, în America Latină, persoana sa devenea tot mai populară. În 2002 a refuzat numirea de președinte al Conferinței episcopale argentinienne, dar în 2005 a fost ales și apoi reconfirmat pentru încă trei ani, în 2008. Între timp, în aprilie 2005 a participat la conclavul în care a fost ales papă Benedict al XVI-lea.

Comuniune și evanghelizare

Ca Arhiepiscop de Buenos Aires – dieceză cu peste trei milioane de locuitori – a realizat un proiect misionar centrat pe comuniune și evanghelizare. Planul avea patru obiective principale: comunități deschise și fraterne; laici informați cu roluri de conducere; evanghelizare adresată tuturor locuitorilor orașului; asistență oferită săracilor și bolnavilor. I-a invitat pe preoți și laici să conlucreze.

În septembrie 2009, a lansat la nivel național campania de solidaritate pentru bicentenarul independenței Argentinei: două sute de opere de caritate, de realizat până în 2016.

CONFERINȚA EPISCOPIILOR DIN ROMÂNIA

Până la alegerea sa ca Papă, a fost membru în Curia romană în următoarele oficii: Congregația pentru cultul divin și disciplina sacramentelor; Congregația pentru cler, Congregația pentru institutele de viață consacrată și societățile de viață apostolică, Consiliul pontifical pentru familie și Comisia pontificală pentru America Latină.

Urmaș al Sfântului Petru

A fost ales Suveran Pontif al Bisericii Catolice pe 13 martie 2013.

În șase ani de pontificat, a făcut 27 de călătorii apostolice în 40 de țări. A convocat trei sinoade (despre familie și tineri) și o întâlnire sinodală pe tema protecția minorilor.

A scris două scrisori enciclice: *Lumen Fidei* („Lumina credinței”, 2013) – despre credință; *Laudato Si'* („Fii lăudat”, 2015) – despre grija față de Pământ, casa noastră comună; patru exortații apostolice: *Evangelii gaudium* („Bucuria Evangheliei”, 2014) – despre vestirea Evangheliei în lumea actuală; *Amoris laetitia* („Bucuria iubirii”, 2017) – despre iubirea în familie; *Gaudete et exsultate* („Bucurați-vă și tresălați de veselie”, 2018) – despre chemarea la sfințenie în lumea contemporană; *Vive Cristo, esperanza nuestra* („Cristos, speranța noastră, este viu, 2019), despre tineri, credință și discernământ vocațional.

Papa Francisc și România

În noiembrie 2017, Papa Francisc a acceptat propunerea de a fi numit membru de onoare al Academiei Române.

A semnat decretul cu privire la martiriul Monseniorului Vladimir Ghika, beatificat în 2013; cu privire la martiriul episcopului Anton Durcovici, beatificat în 2014; cu privire la virtuțile eroice ale tinerei laice Veronica Antal, beatificată în 2018; cu privire la martiriul celor șapte episcopi greco-catolici: Valeriu Traian Frențiu, Vasile Aftenie, Ioan Suciu, Tit Liviu Chinezu, Ioan Bălan, Alexandru Rusu și Iuliu Hossu, care urmează să fie beatificați pe 2 mai 2019, pe Câmpia libertății de la Blaj.

În noiembrie 2018, i-a primit pe episcopii romano-catolici și greco-catolici români la Vatican, în cadrul vizitei *ad limina Apostolorum*.